

[Steenholdt]

særdeles alvorligt. Som ikkemedlem af EF kender vi til samarbejdsresultater fra vort arbejde i de nordiske organer. Jeg kommer lige fra et møde i Vestnordens Parlamentariske Samarbejdsråd, som blev afholdt i Island, og hvor Grønland, Island og Færøerne i fællesskab har gjort nye tiltag til at sikre miljøet i vore farvande, så de kan bevares for eftertiden som verdens reneste. Vi har forberedt en stimulerende samhandel mellem vore samfund, og vi har aftalt en fælles turistpolitik, så turisterhvervet kan styrkes. Det er blot nogle få eksempler på resultater af et samarbejde, som jeg værdsætter højt.

Men når vi ser på de gode resultater, tre små samfund som Færøerne, Island og Grønland kan opnå i fællesskab, kan jeg ikke se andet, end at et samarbejde med det store EF må kunne give os endnu flere goder. Hvis jeg havde haft stemmeret, havde jeg stemt ja den 2. juni. Den opfattelse har Sverige, Finland og Østrig jo også. De har derfor søgt optagelse i EF, og Norges ansøgning om medlemskab kommer også snart.

I Grønland siger en avis, at jeg er sur, fordi jeg altid peger på alle problemerne. Men det er jeg jo nødt til at gøre, for problemerne skal løses, og med disse alvorlige økonomiske kendsgerninger hængende over sig kan man ikke altid være smilende. Men det er ikke ensbetydende med, at jeg er sur, slet ikke. Jeg er bekymret.

Alle europæiske lande, ikke mindst Danmark, er flinke til at rette blikket mod lande, der er i nød. Vi har hjulpet hungersnødsramte afrikanske stater, og senest har vi hjulpet de østeuropæiske lande og Rusland. Men når hjælpen er ydet, vender man i mange tilfælde de sultende ryggen, glemmer dem, lader dem sejle deres egen sø. Det skal man ikke gøre. Det nytter ikke, at man lader dem i stikken og lader dem sulte videre. Jeg har selv under rejser i Afrika set, at de, der har fået hjælp, blot sulter videre, når hjælpen er opbrugt, og derfor må jeg opfordre regeringen til at fortsætte hjælpen til de nødlidende lande, indtil de er kommet på fode igen.

Til slut vil jeg takke for det gode samarbejde, vi har haft her i Folketinget i det forløbne år. Tak til statsministeren og udenrigsministeren for deres hjælp ved behandlingen af de problemer, Grønland har haft med omverde-

nen; tak til forsvarsministeren for hans indsats for at hindre et andet lands ulovlige sælfangst; og tak til justitsministeren, fordi han i år har indført nye regler, som sikrer en smidigere og hurtigere behandling af sager vedrørende erstatning til voldsofre i Grønland.

Justitsministeren (Engell):

Hr. Rosing og hr. Steenholdt rejste forskellige spørgsmål vedrørende politiet og kriminalforsorgen i Grønland, og hr. Steenholdt gjorde også en bemærkning om kriminalitetsudviklingen i Grønland. Jeg er ganske enig i, at det er et alvorligt samfundsproblem, og jeg er også enig i – det har jeg ved selvsyn haft lejlighed til at konstatere – at politiet i Grønland alle steder udfører et stort og dygtigt arbejde under vanskelige forhold.

På samme måde har jeg hæftet mig ved, at man i Grønland er i gang med en række initiativer i det forebyggende arbejde bl.a. i SSPK-samarbejdet. Man giver f.eks. oplysning om stofmisbrug og hashmisbrug i skolerne, og der er taget en række andre initiativer, som jeg mener er fantastisk vigtige, ikke mindst over for den unge generation i Grønland.

Men lad mig knytte et par kommentarer til to af de hovedspørgsmål, som Hans-Pavia Rosing og Otto Steenholdt rejste, nemlig ...

Formanden:

Hr.!

Justitsministeren (Engell):

... som hr. Rosing og hr. Steenholdt rejste, nemlig spørgsmålet om lønforholdene for politiet i Grønland. Denne sag har jo været genstand for drøftelser i en længere periode; jeg havde bl.a. selv sidste år nogle møder med Dansk Politiforbund om spørgsmålet.

Jeg kan sige, at regeringen er positivt indstillet på at medvirke til at finde en løsning, som kan sikre ensartet aflønning af hjemmehørende og udsendte politifolk i Grønland. Derfor har der også i det forløbne år i samarbejde med Justitsministeriet og Finansministeriet været overvejet en række forskellige muligheder.

Baggrunden for den uensartede aflønning er, at de grønlandske polititjenestemænd er ansat i henhold til den grønlandske tjenestemandsløvslov. Politimesteren i Grønland, vicepoli-